

Původ zakrslých králíků

Zakrslí králíci patří mezi nejoblíbenější domácí mazlíčky, obzvláště u dětí. Není divu, vždyť králíci dokážou každého nadchnout velkýma očima, malým nosánkem, legračními oušky a obdivuhodnou bystrostí.

I když si nedokážeme představit, že by králíci nepatřili mezi naše domácí mazlíčky, jejich domestikace proběhla relativně pozdě. Přesto se dnes zakrslí králíci vyskytují v nepřeberném množství druhů, a to ať již jde o jejich velikost, druh srsti, barvu, stavbu těla a dokonce i tvar uší.

Původ

Evropský králík divoký žil původně na Pyrenejském poloostrově a tam hlavně v pobřežních oblastech. Byl oblíbenou lovnou zvěří. Postupně se od starověku až do současnosti šířil přirozeným způsobem dále po Evropě. Římané převezli

divoké králíky ze Španělska do Itálie, kde byli chováni a rozmnožováni v takzvaných leporáriích (oborách). Tehdy byli za delikatesu považováni především čerstvě narození králíčky. Ve střední Evropě získal chov a pěstování domácích králíků na významu teprve v druhé polovině 19. století. Díky „pomoci“ člověka, který přenesl divokého králíka do mnoha zemí, se mohl tento druh rozšířit po celé zeměkouli.

Život v týmu je přirozeným způsobem života králíků. Dva jedinci, kteří se mají rádi, se spolu mazlí, pomáhají si při péči o tělo a společně podnikají průzkumné akce.

V srdci králíka se skrývají dvě duše: Na jedné straně hledá jako prchající zvíře často úkryt, na druhé straně je velmi zvědavý.

Takto žijí divocí králíci

Divocí králíci žijí ve skupinách, kterým říkáme kolonie. Většinou se zdržují na jednom místě, a pokud jim to umožní složení půdy, budují si tam rozvětvený systém nor. Každé zvíře má svou vlastní noru. Život v králíčí kolonii má přísnou hierarchickou strukturu a vzájemné vztahy se řídí komplexním systémem sociálního chování. Při sporech, které jsou ojedinělé, dojde i na drápy a zuby.

Není králík jako králík

Evropský králík divoký (*Oryctolagus cuniculus*), jediný předek všech našich domácích králíků, patří do řádu *Lagomorpha*, zajícovců, jejichž nejpodstatnějším rysem je druhý pár zakrnělých řezáků (tzv. hlodáky), umístěný za horními řezáky. Do tohoto řádu patří více než 50 divokých druhů a řád se člení na početně malou čeleď pištuchovitých (pištuchy mají krátké zaoblené uši) a čeleď zajícovitých, do které spadají i náš zajíc polní a králík divoký. Zajícovití se vyskytují téměř

po celém světě. Přirozeným způsobem se nedostali jen na Antarktidu, do Austrálie a na Nový Zéland.

V Austrálii byl králík vysazen a bez přirozených nepřátel se brzy stal pro zemi pohromou, protože jeho přemnožení mělo pro australský ekosystém velice negativní důsledky. ●

Králíci nejsou hlodavci

• **Králíci** jsou často považováni za hlodavce. Důvodem jsou pravděpodobně jejich neustále dorůstající zuby. I přesto ze zoologického hlediska králíci k hlodavcům nepatří.